

1. Zarzut pierwszy

— Skarżąca podnosi w ramach zarzutu pierwszego, że do obliczenia swoich kosztów przedsięwzięcia zastosowała metodę, która jest zgodna z art. II.19 warunków ogólnych spornych umów. Uważa zatem, że Komisja nie była uprawniona do zakwestionowania użytej przez nią metody obliczenia kosztów przedsięwzięcia i zastosowania przy wydaniu spornych not obciążających odmiennej metody obliczeniowej.

2. Zarzut drugi

— Skarżąca podnosi w tym miejscu, że w przedsięwzięciu HyWays otrzymała jedynie pomoc finansową w wysokości 495 269,48 EUR. W konsekwencji, wydając noty obciążeniowe, Komisja niesłusznie założyła, że skarżącej przyznano pomoc finansową w wysokości 604 240,79 EUR.

3. Zarzut trzeci

Skarżąca podnosi w ramach zarzutu trzeciego, że Komisja w przedsięwzięciu HyApproval niesłusznie zmieniła kwalifikację określonych kosztów z „Management” na „Research”.

4. Zarzut czwarty

— Skarżąca podnosi w tym miejscu, że Komisja nie jest uprawniona do żądania od niej odszkodowania na podstawie art. II.30 warunków ogólnych spornych umów.

Skarga wniesiona w dniu 24 stycznia 2014 r. – Evyap przeciwko OHIM – Megusta Trading (DURU)

(Sprawa T-56/14)

(2014/C 129/31)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Evyap Sabun Yağ Gliserin Sanayi ve Ticaret A.Ş. (Istanbul, Turcja) (przedstawiciel: adwokat J. Güell Serra)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Megusta Trading GmbH (Zurych, Szwajcaria)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 6 listopada 2013 r. w sprawie R 1861/2012-4;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Megusta Trading GmbH

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy w kolorach czarnym i białym dla towarów z klasy 3 – zgłoszenie znaku towarowego nr 10 185 148

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Strona skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Krajowe znaki towarowe nr 225 515, 192 722, 29 149, 31 665 i międzynarodowa rejestracja nr 802 256 dla towarów z klasy 3

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: oddalenie sprzeciwu w całości

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 27 stycznia 2014 r. – Stührk Delikatessen Import przeciwko Komisji

(Sprawa T-58/14)

(2014/C 129/32)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Stührk Delikatessen Import GmbH & Co. KG (Marne, Niemcy) (przedstawiciel: J. Sparr, Rechtsanwalt)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji w sprawie AT. 39633 – Krewetki – C(2013)8286 wersja ostateczna z dnia 27 listopada 2013 r. doręczonej skarżącej w dniu 29 listopada 2013 r. w zakresie dotyczącym skarżącej;
- pomocniczo uchylenie grzywny nałożonej na skarżącą w całości;
- pomocniczo zmniejszenie wysokości grzywny nałożonej na skarżącą i ustanowienie grzywny nieprzekraczającej 188 300 EUR;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi następujące zarzuty.

- Komisja błędnie przyjęła, że skarżąca brała udział w kartelu łącznym w Niderlandach, Belgii, Francji i Niemczech, ponieważ uwzględniła ona jedynie ramy cenowe określone przez dwa przedsiębiorstwa wiodące na rynku względem odbiorcy w Niemczech Północnych i w konsekwencji brała udział jedynie w porozumieniu niezgodnym z konkurencją ściśle zawężonym miejscowo i rzeczowo.
- Skarżąca podnosi, że nie popierała stwierdzonych przez Komisję ustaleń dotyczących cen i ilości oraz podziału klientów innych uczestników na rynku w Niderlandach, Belgii i Francji, a także nie wiedziała o nich.
- Skarżąca podnosi, że Komisja częściowo nie uwzględniła prawidłowo stwierdzonych okoliczności, a częściowo błędnie je oceniła, niezgodnie z ich datami i treścią. Skarżąca zarzuca w tym kontekście również brak uwzględnienia wielu okoliczności łagodzących w ramach określenia wysokości grzywny.
- Skarżąca prezentuje ponadto stanowisko, wedle którego wytyczne dotyczące grzywien Komisji z 2006 r. i ich zastosowanie są bezprawne i naruszają zasadę określoności, a także ramy grzywien określone przez prawodawcę.